

UZASADNIENIE

Proponowane zmiany ustawy mają przede wszystkim na celu dostosowanie przepisów obowiązującej ustawy do przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 800/2008” oraz do przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146). Nowelizacja ma również na celu wprowadzenie nowych instrumentów wsparcia dla przedsiębiorców i poszerzenie kręgu potencjalnych beneficjentów, w celu dostosowania działań prowadzonych przez Agencję do potrzeb przedsiębiorców w warunkach spowolnienia gospodarczego spowodowanego ogólnoświatowym kryzysem gospodarczym.

Zmiana definicji mikroprzedsiębiorcy, małego oraz średniego przedsiębiorcy wynika z wejścia w życie rozporządzenia nr 800/2008, które uchyliło rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001).

Projekt wprowadza, w zakresie udzielanej przez Agencję pomocy finansowej, nową definicję pracownika, rozszerzoną w stosunku do określonej w ustawie – Kodeks pracy. Z uwagi na fakt, że zasadniczą część pomocy finansowej udzielanej przez Agencję stanowi pomoc publiczną, proponuje się zdefiniowanie pojęcia pracownika analogicznie jak w art. 5 załącznika I do rozporządzenia nr 800/2008.

Zgodnie z ww. projektem pracownikiem jest:

- pracownik – według krajowego prawa pracy,
- osoba wykonująca pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy,

- właściciel-kierownik, przez co należy rozumieć osobę prowadzącą sprawy przedsiębiorstwa (zarządzającą, kierującą), czyli podejmującą decyzje gospodarcze, kadrowe i inne czynności faktyczne w sposób zgodny z przedmiotem działania danego podmiotu i umożliwiający realizację celu jego funkcjonowania,
- partner prowadzący regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiący z niego korzyści finansowe, przez co należy rozumieć współnika przedsiębiorstwa, udziałowca, akcjonariusza, o ile aktywnie bierze on udział w działalności przedsiębiorstwa, co przekłada się na czerpanie z powyższego tytułu korzyści finansowych. Jednocześnie należy odróżnić sytuację określoną w art. 5 lit. c załącznika I do rozporządzenia 800/2008 od partnerów (wspólników), do których odwołuje się art. 5 lit. d. Przykładem takiej sytuacji w polskim systemie prawnym może być pozycja w spółce komandytowej komplementariusza będącego przedsiębiorcą (np. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością). Zakres definicji nie obejmuje natomiast wszelkich partnerów współpracujących z przedsiębiorstwem w sposób regularny, zapewniający czerpanie korzyści finansowych.

Projekt ustawy znosi wymóg niedziałania dla zysku lub przeznaczania całości zysku na cele związane z zadaniami realizowanymi przez Agencję przez podmioty zarejestrowane w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (KSU), o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, zwanej dalej „ustawą o PARP”. Ograniczenie tylko do podmiotów nie działających dla zysku w obecnym stanie prawnym nie znajduje uzasadnienia, gdyż np. z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej jest istotne, czy wsparcie dla podmiotu nie zakłóca lub nie grozi zakłóceniem konkurencji, a nie to, czy wypracowuje on zysk. Zniesienie obowiązku niedziałania dla zysku lub przeznaczania zysku na cele związane z zadaniami realizowanymi przez Agencję dla podmiotów zarejestrowanych w KSU nie oznacza przy tym zmiany warunków udzielania wsparcia w ramach poszczególnych programów operacyjnych, które takie ograniczenie mogą przewidywać.

Konsekwencją zmiany art. 6 ust. 1 pkt 8 są zmiany w art. 6a (korekta w zakresie odesłań).

W art. 6 ust. 1 pkt 10 projekt przewiduje poszerzenie zakresu działań, na które może być przeznaczona pomoc finansowa udzielana przez Agencję. Doprecyzowano zakres

udzielania pomocy finansowej dla przedsiębiorców przez uwzględnienie pomocy finansowej na szkolenia i usługi doradcze oraz wprowadzono możliwość udzielania pomocy finansowej na: przygotowanie przez małych i średnich przedsiębiorców, zwanych dalej „MSP”, wniosków o dofinansowanie projektów realizowanych w ramach międzynarodowych programów innowacyjnych lub udział w tych programach, dostosowanie działalności przedsiębiorcy do zmieniających się warunków rynkowych, w szczególności wywołanych kryzysem gospodarczym i finansowym, oraz odtworzenie zdolności prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców dotkniętych skutkami ekstremalnych zjawisk naturalnych, takich jak powódź, huragan. Zmiana ta jest uzasadniona faktem, że Agencja jako instytucja posiadająca bogate doświadczenie w realizacji działań na rzecz przedsiębiorców, w tym projektów unijnych i międzynarodowych, otrzymuje dodatkowe zadania polegające m.in. na udzielaniu pomocy finansowej w szerszym zakresie niż jest to określone w obowiązującym art. 6 ust. 1 pkt 10.

Planuje się między innymi, że Agencja będzie zaangażowana w realizację projektu „Zwiększenie konkurencyjności regionów poprzez społeczną odpowiedzialność biznesu” w ramach Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy Działanie 3.6. Rozwój sektora prywatnego i promocja eksportu MSP. Do zadań Agencji w ramach tego projektu będzie należało m.in. udzielanie pomocy finansowej w formie wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorców na realizację projektów z zakresu społecznej odpowiedzialności biznesu. W ramach projektu zostaną również przeprowadzone szkolenia z zakresu społecznej odpowiedzialności biznesu dla pracowników Centrów Obsługi Inwestorów i Eksporterów oraz urzędów marszałkowskich, a także działania ewaluacyjne, informacyjne i promocyjne.

W ramach nowych zadań Agencja planuje również podjąć nowe działania w związku z obserwowanym spowolnieniem gospodarczym spowodowanym kryzysem finansowym, a także wprowadzić nową formę wspierania działalności innowacyjnej. Niezbędne jest także stworzenie możliwości udzielania pomocy przedsiębiorcom, którzy nagle stracili możliwość prowadzenia działalności w wyniku klęski żywiołowej.

Agencja przygotowuje projekt i będzie wdrażała nowy program ze środków budżetowych pt. „Granty na granty”, dofinansowujący przygotowanie wniosków aplikacyjnych oraz aplikowanie przez małe i średnie przedsiębiorstwa do

międzynarodowych programów innowacyjnych. Ze względu na nikłe uczestnictwo polskich MSP w międzynarodowych programach innowacyjnych, w tym dofinansowywanych ze strony UE, nowy program ma zachęcać firmy do uczestnictwa w takich programach i ułatwiać dostęp do nich dla polskich MSP przez dofinansowanie usług doradczych w zakresie pozyskania partnerów i przygotowania odpowiednich wniosków aplikacyjnych. Obecne brzmienie ustawy o PARP uniemożliwia dofinansowanie takich działań.

Instrument wsparcia na przygotowanie wniosków do instytucji przyznającej pomoc finansową na realizację międzynarodowego projektu innowacyjnego jest instrumentem rozpowszechnionym w wielu krajach UE (np. w Hiszpanii, Niemczech), gdzie instrumenty takie są finansowane ze środków budżetowych poszczególnych państw członkowskich. W ramach proponowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości schematu grantowego finansowane jest nie tylko dokonanie czynności (sporządzenie wniosku), lecz, zgodnie z projektem rozporządzenia, dla przedsiębiorcy samodzielnie przygotowującego wniosek, planuje się refundację wydatków poniesionych m.in. na:

- zorganizowanie konsorcjum, w tym: wyszukanie partnerów przez uiszczenie opłaty dostępu do odpowiednich baz lub zlecenie usługi wyszukania partnerów oraz koszty podróży służbowych,
- uzupełniające badania i analizy naukowe w przedmiocie planowanego tematu międzynarodowego projektu innowacyjnego,
- organizację spotkań konsorcjum,
- szkolenia (konferencje) dotyczące międzynarodowego programu innowacyjnego,
- szkolenie dotyczące przygotowania wniosku projektowego w ramach międzynarodowego programu innowacyjnego lub zarządzania projektem.

Ponadto Agencja planuje udzielanie pomocy, o której mowa w pkt 4.2.2 komunikatu Komisji Europejskiej – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (Dz. Urz. UE C 16 z 22.01.2009, str. 1), którego obowiązywanie zostanie najprawdopodobniej przedłużone. Wsparcie dla przedsiębiorców będzie udzielane w szczególności w formie finansowania kosztów usług (szkolenia, doradztwo,

outplacement) świadczonych bezpłatnie lub za odpłatnością niższą od ceny rynkowej przez wykonawców na rzecz przedsiębiorców, którzy są dotknięci skutkami spowolnienia gospodarczego, wywołanego globalnym kryzysem finansowym.

Z uwagi na fakt, iż środki pomocy państwa wymienione w przedmiotowym komunikacie wymagają notyfikacji i zatwierdzenia przez Komisję Europejską przed rozpoczęciem ich udzielania, do dnia 31 lipca 2009 r. został przedłożony Komisji wykaz programów pomocowych (w tym projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego w sprawie udzielania pomocy dla przedsiębiorców zagrożonych w ramach Priorytetu II Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki), które Polska planuje wprowadzić w życie na podstawie niniejszego komunikatu.

Przedmiotowy program pomocowy będzie finansowany w ramach projektu systemowego Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, realizowanego w ramach Priorytetu II – Poddziałanie 2.1.3 PO KL Wsparcie systemowe na rzecz zwiększania zdolności adaptacyjnych pracowników i przedsiębiorstw.

Odbiorcami wsparcia będą przedsiębiorcy, którzy nie byli zagrożeni w dniu 1 lipca 2008 r., ale którzy stali się zagrożonymi po tym dniu w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, zgodnie z treścią ww. komunikatu Komisji.

Wykonawcy usług będą wybierani przez Agencję w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, w ramach realizowanego przez Agencję projektu systemowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.).

Projektowana zmiana zakłada również stworzenie możliwości udzielania pomocy przedsiębiorcom, którzy nagle stracili możliwość prowadzenia działalności w wyniku klęski żywiołowej. Proponowane działanie będzie stanowiło pomoc publiczną dla przedsiębiorstw objętych przedmiotowym wsparciem. Projekt programu pomocowego określającego ten rodzaj wsparcia będzie podlegał uprzedniej notyfikacji w trybie art. 108 ust. 3 TFUE, aby Komisja Europejska mogła ocenić, czy dany projekt pomocowy kwalifikuje się do wyjątku zawartego w art. 107 ust. 2 lit. b TFUE.

W celu zlikwidowania nierównego traktowania podmiotów ubiegających się o wsparcie proponuje się doprecyzowanie w art. 6b ust. 3 pkt 2, że zakaz udzielania przez Agencję wsparcia lub pożyczki dotyczy – w przypadku jednostek organizacyjnych – członków

organów zarządzających lub wspólników spółek osobowych. Dotychczas w przypadku jednostek, w których nie funkcjonują organy zarządzające, z kręgu beneficjentów pomocy były wykluczone podmioty, w których wspólnicy (jako mający bezpośredni wpływ na jego funkcjonowanie) zostali skazani prawomocnie za przestępstwa określone w ustawie. Tam, gdzie organy zarządzające funkcjonują, szczególnej weryfikacji podlegają tylko członkowie organów zarządzających. Jednakże, zgodnie z literalną wykładnią tego przepisu, w przypadku spółek z ograniczoną odpowiedzialnością przesłanki wykluczenia badane są zarówno wobec członków zarządu, jak i wspólników. Wzorem ustawy – Prawo zamówień publicznych, proponuje się zatem, aby w przypadku osób prawnych, w tym spółek kapitałowych, badaniu pod kątem karalności za określone przestępstwa byli objęci jedynie członkowie organów zarządzających, co zrówna sytuację prawną spółek kapitałowych i osobowych, ubiegających się o wsparcie lub pożyczkę z Agencji.

W celu poszerzenia kręgu potencjalnych beneficjentów wsparcia przeznaczonego dla przedsiębiorców dotkniętych kryzysem projekt zmian zakłada dodanie w art. 6b ust. 3a, który wyłącza zakaz udzielania wsparcia lub pożyczki podmiotom posiadającym zaległości z tytułu należności publicznoprawnych (o którym mowa w art. 6b ust. 3 pkt 3 lit. a) w odniesieniu do przedsiębiorców ubiegających się lub otrzymujących wsparcie lub pożyczkę na dostosowanie działalności do zmieniających się warunków rynkowych, w szczególności wywołanych kryzysem gospodarczym i finansowym. Wsparciem będą mogli być objęci tylko przedsiębiorcy, którzy zawarli porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo spłacają raty lub korzystają z odroczenia terminu płatności zobowiązań publicznoprawnych.

Wyłączenie to jest uzasadnione charakterem wsparcia. Odbiorcami wsparcia będą przedsiębiorcy, którzy nie byli zagrożeni w dniu 1 lipca 2008 r., ale którzy stali się zagrożonymi po tym dniu w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, zgodnie z treścią komunikatu Komisji – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego.

Nie przewiduje się udzielania pomocy finansowej przedsiębiorcom poszkodowanym w wyniku klęski żywiołowej, którzy mają zaległości z tytułu należności publicznoprawnych. Pomoc ta będzie miała charakter pomocy doraźnej,

udzielanej przedsiębiorcom, którzy w momencie wystąpienia zdarzenia losowego, w wyniku którego stracili możliwość prowadzenia działalności, nie znajdowali się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

Dodanie w art. 6b w ust. 3 w pkt 4 kolejnej przesłanki wykluczającej otrzymanie wsparcia lub pożyczki przez podmiot zbiorowy, wobec którego sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi, jest logiczną konsekwencją art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.). Brak takiego przepisu w obecnej ustawie stwarza ryzyko ubiegania się o wsparcie lub pożyczkę przez takie podmioty, przy braku podstaw do odmowy udzielenia pomocy finansowej przez Agencję. Podobne, kompleksowe uregulowanie skutków orzeczenia kary dodatkowej zakazu ubiegania się o zamówienie publiczne wprowadzono w art. 24 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.).

Proponowane zmiany art. 6d ustawy o PARP wynikają z doświadczeń związanych z przeprowadzeniem przez PARP w 2008 r. konkursów na pełnienie roli Regionalnych Instytucji Finansujących (RIF) oraz z realizacją przez RIF zadań zleconych przez Agencję w okresie programowania 2007 – 2013. Celem ogólnym zmian jest uelastycznienie systemu wyboru instytucji pełniących rolę RIF oraz usankcjonowanie wagi efektywności finansowej i ekonomicznej ich funkcjonowania.

Zmiana art. 6d ust. 2 pkt 1 obowiązującej ustawy ma na celu umożliwienie pełnienia roli RIF instytucjom, które na cele związane z zadaniami realizowanymi przez PARP przeznaczają co najmniej część zysku. Jednocześnie nowe brzmienie przedmiotowego przepisu zabezpiecza przed sytuacją, w której zysk byłby przekazywany na kapitały i fundusze, a następnie dokonywano by wypłat z tych funduszy. Przepis wyraźnie zakazuje dzielenia między członków środków zgromadzonych w ramach kapitałów lub funduszy. Uzasadnieniem tej zmiany jest fakt, iż instytucje pełniące rolę RIF powinny działać zgodnie z zasadą not-for-profit, a więc nie mogą dzielić środków między członków.

Zmiana art. 6d ust. 3 i 6 obowiązującej ustawy ma na celu umożliwienie PARP przeprowadzania konkursów na pełnienie roli RIF przez jedną instytucję na terenie

więcej niż jednego województwa. Wówczas instytucja wybrana w konkursie pełniłaby rolę RIF na obszarze większym niż jedno województwo. Wśród 16 RIF funkcjonuje kilka o bardzo niewielkiej skali realizowanych zadań. Zmniejszenie liczby RIF przy jednoczesnym zwiększeniu obszaru, na jakim pełnią swoją rolę, przyczyni się do podniesienia efektywności kosztowej całej sieci RIF.

Celem zmiany art. 6d ust. 5 obowiązującej ustawy jest umożliwienie PARP wypowiedzenia umów zawartych z RIF w innych uzasadnionych przypadkach niż tylko zastrzeżenia do realizacji zadań zleconych, na przykład w przypadku bardzo małej skali realizowanych zadań w stosunku do kosztów utrzymywania RIF, a zatem – braku efektywności finansowej.

W art. 12 ust. 1 pkt 1 projekt wprowadza zmianę, zgodnie z którą do zadań Rady Nadzorczej PARP będzie należało nie tylko opiniowanie projektów rocznych planów działania i projektów planów finansowych Agencji, ale także projektów zmian tych planów.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w art. 15 w ust. 2 proponuje się wprowadzenie zmian polegających na wykreśleniu z katalogu przychodów Agencji dotacji rozwojowych oraz dostosowaniu w ust. 2 pkt 1 lit. a terminologii do tej, która jest stosowana w ustawie o finansach publicznych.

Proponowana zmiana w art. 15 ust. 2 pkt 6 ma na celu dostosowanie tego przepisu do zmiany przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.).

Dodanie w art. 15 ust. 7a ma na celu umożliwienie utrzymania przez Agencję udziałów w spółce Regionalne Fundusze Inwestycji Sp. z o.o., nabytych ze środków funduszy przedakcesyjnych przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej.

RFI Sp. z o.o. w Łodzi zostało utworzone ze środków otrzymanych z Komisji Europejskiej. RFI jest funduszem, który stanowi szansę dla firm, posiadających interesujący produkt (usługę) i sprawnie działający zarząd, ale ze względu na krótką historię działania lub ilość potrzebnego kapitału własnego niemających zdolności kredytowej. PARP nie dysponowała 3-letnim okresem na sprzedaż udziałów w RFI. Udziały były nabyte za środki UE i bez jej zgody nie mogły być sprzedane. Po

podpisaniu Memorandum Finansowego w drugiej połowie 2008 r. między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Komisją Europejską, PARP podjęła działania zmierzające do sprzedaży udziałów RFI. Zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Skarbu Państwa udziały miały być sprzedane po cenie rynkowej, na którą w ofercie publicznej nie było chętnych. Wyczerpując wszystkie możliwości zbycia udziałów (oferta publiczna, przekazanie nieodpłatne bądź za symboliczną cenę), PARP wystąpiła o przejęcie udziałów przez Ministra Skarbu Państwa, który w dniu 2 listopada 2009 r. wyraził na to zgodę. Jednak do czasu dokonania tego przejęcia jest zasadne umożliwienie Agencji posiadania przedmiotowych udziałów. Ponadto art. 49 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych dopuszcza możliwość odmiennego uregulowania ustawą kwestii posiadania udziałów lub akcji w spółkach przez jednostki sektora finansów publicznych.

Proponuje się również wprowadzenie zmian w przepisach dotyczących umarzania należności i wierzytelności Agencji, które uwzględniają dotychczasowe doświadczenia w stosowaniu instytucji umarzania należności i pozwolą na jej bardziej elastyczne stosowanie, co jest szczególnie istotne w czasie obserwowanego spowolnienia gospodarczego.

Ustawa z dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 249, poz. 1832) wprowadziła możliwość umarzania określonych należności pieniężnych, odroczenia terminu ich spłaty lub rozłożenia płatności całości lub części tych należności na raty, w drodze decyzji uprawnionych organów lub na podstawie przepisów prawa cywilnego. Jednakże powyżej wskazane rozwiązania nie mają zastosowania do należności dochodzonych przez Agencję w toczących się postępowaniach sądowych i egzekucyjnych, a wynikających z umów zawartych w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw i Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich. Oznacza to, że umarzanie należności z tytułu pomocy udzielanej w ramach tych programów jest niemożliwe. W świetle dopuszczenia w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych umarzania należności o podobnym charakterze, a pochodzących np. z funduszy strukturalnych z perspektywy finansowej 2007 – 2013, jest również celowe umożliwienie zastosowania takiego rozwiązania w przypadku środków nieobjętych nowelą ustawy o finansach publicznych, a pochodzących z funduszy strukturalnych na lata 2004 – 2006. Wykluczenie możliwości umarzania

należności pochodzących z tych akurat środków nie ma żadnego uzasadnienia.

W ramach środków, z których jest dopuszczalne umarzanie należności i wierzytelności Agencji, do dnia 30 września 2009 r. decyzją Prezesa PARP zostały umorzone należności przypadające od pięciu dłużników na łączną kwotę 19 199,78 zł. We wszystkich przypadkach przyczyną umorzenia był fakt, że należności nie udało się odzyskać w wyniku przeprowadzonego postępowania upadłościowego. Ponieważ obecnie obowiązujące przepisy nie pozwalają na umarzanie należności we wszystkich uzasadnionych przypadkach, jest konieczne wprowadzenie w tym zakresie zmian w ustawie.

Przyznanie Prezesowi PARP prawa do umarzania należności Agencji (oraz odraczania lub rozkładania na raty) stanowi analogiczne uprawnienie do tego, które zostało zawarte w ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. Nr 98, poz. 634, z późn. zm.), która w art. 25 daje możliwość umarzania wierzytelności przysługujących tej Agencji.

Ponadto umarzanie przez Agencję należności w ramach SPO WKP i SPO RZL nie stanowi wyjątku w stosunku do innych programów i instytucji uczestniczących w systemie wdrażania. Należności powstałe w ramach perspektywy finansowej 2007 – 2013 mogą być umarzane zgodnie z przepisami ordynacji podatkowej, do której odsyła art. 211 ust. 5 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, natomiast nie mają do nich zastosowania przepisy art. 42 tej ustawy.

Analogiczne rozwiązanie w odniesieniu do należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym przewiduje art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, który odsyła do przepisów ordynacji podatkowej. Z kolei zgodnie z art. 55 tej ustawy należności pieniężne o charakterze cywilnoprawnym mogą być umarzane, ale tylko w sytuacji, gdy przypadają organom administracji rządowej, państwowym jednostkom budżetowym i państwowym funduszom celowym (a także na zasadach określonych w art. 59 jednostkom samorządu terytorialnego).

Z kolei w odniesieniu do programów realizowanych na podstawie ustawy o Narodowym Planie Rozwoju mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (co potwierdza również art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające

ustawę o finansach publicznych). Przepisy te pozwalają, zgodnie z art. 42 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r., na umarzenie, odraczenie lub rozkładanie na raty spłaty należności przypadających wybranym państwowym jednostkom sektora finansów publicznych, a także jednostkom samorządu terytorialnego. Ponieważ PARP nie należy do jednostek wymienionych w tym przepisie, umarzenie należności Agencji na tej podstawie jest niemożliwe.

Z powyższego wynika, że brak możliwości umarzenia należności Agencji z tytułu pomocy w ramach SPO WKP i SPO RZL jest w rzeczywistości wyjątkiem, który nie znajduje uzasadnienia i powinien być zniesiony w drodze proponowanej nowelizacji.

Należy również zauważyć, że przepisy w obecnym kształcie wprowadzają nieuzasadnione zróżnicowanie beneficjentów w zakresie możliwości umarzenia należności w zależności od tego, jaka instytucja udzieliła pomocy i w ramach jakiej perspektywy finansowej (2004 – 2006 lub 2007 – 2013). Gdyby przedsiębiorca uzyskał wsparcie na realizację projektu ze środków przedakcesyjnych, należności z tytułu takiej pomocy mogłyby być umorzone na zasadach określonych w ustawie o PARP. Ten sam przedsiębiorca realizując taki sam projekt w ramach SPO WKP lub SPO RZL (programy realizowane w latach 2004 – 2006) nie mógłby w żadnym razie uzyskać umorzenia. Z kolei w takiej samej sytuacji przedsiębiorca, który uzyskał wsparcie w ramach POIG lub POKL (analogiczne do SPO WKP i SPO RZL programy realizowane w latach 2007 – 2013), mógłby skorzystać z umorzenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Wskazane wyżej różnicowanie sytuacji przedsiębiorców, w przypadkach gdy jedyną przesłanką wprowadzania takiego różnicowania jest rodzaj programu, z którego otrzymał on dofinansowanie, należy uznać za całkowicie nieuzasadnione.

Wprowadzenie możliwości umarzenia należności wynikających z umów zawartych w ramach SPO WKP i SPO RZL nie znosi obowiązku stosowania procedur dotyczących odzyskiwania nieprawidłowo wypłaconych kwot zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1681/94 z dnia 11 lipca 1994 r. dotyczącym nieprawidłowości oraz odzyskiwania kwot wypłaconych nieprawidłowo w związku z finansowaniem polityki strukturalnej i organizacją systemu informacji w tej dziedzinie (Dz. Urz. UE L 178 z 12.07.1994) lub rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania

rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Dz. Urz. UE L 371 z 27.12.2006).

W art. 15a doprecyzowano, które przesłanki umorzenia stanowią pomoc de minimis dla przedsiębiorców. W przypadku zajścia określonych w art. 15a ust. 3 pkt 2, 3 i 5 ustawy przesłanek umorzenia, wsparcie nie będzie miało charakteru pomocy de minimis, bowiem w ich przypadku zachodzi całkowita nieściągalność należności, przez co tzw. test prywatnego wierzyciela jest spełniony. Podobnie w razie odroczenia terminu spłaty należności lub jej rozłożenia na raty nie dojdzie do udzielenia pomocy publicznej przez PARP, jeżeli zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach (Dz. U. Nr 194, poz. 1983, z późn. zm.), wartość udzielonej pomocy będzie zerowa lub ujemna, co zostało doprecyzowane w proponowanym art. 15a ust. 3b ustawy.

Natomiast tam, gdzie umorzenie, odroczenie terminu spłaty lub rozłożenie na raty będzie miało charakter pomocy de minimis, nie będą mogli z niego skorzystać przedsiębiorcy znajdujący się w trudnej sytuacji w rozumieniu pkt 9 – 11 Wytycznych Wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. C 244 z 01.10.2004), bowiem rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) wyklucza udzielanie pomocy de minimis dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.

W art. 15a ust. 3 proponuje się wprowadzić możliwość umorzenia należności lub wierzytelności nieprzekraczających 100 zł łącznie od jednego podmiotu. Z dotychczasowych doświadczeń Agencji wynika, iż w wielu przypadkach koszty dochodzenia tych należności wielokrotnie przewyższają wartość samego roszczenia. Dla przykładu koszty dochodzenia należności o wartości 200 zł obejmują m.in.:

- koszty korespondencji dotyczące następujących czynności: wezwanie do zwrotu, wypowiedzenie umowy, wezwanie do wykupu weksła, wysłanie pozwu, wnioski o doręczenie tytułu wykonawczego, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty,

skierowanie wniosku do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego,
pismo do komornika w sprawie – ok. 45 zł,

- uzyskanie aktualnego adresu dłużnika, udostępnienie danych ze zbioru PESEL – 31 zł,
- koszty uzyskania tytułu wykonawczego – 30 zł opłata sądowa + 60 zł koszty zastępstwa + 6 zł tytuł wykonawczy,
- koszty egzekucji – 30 zł + ok. 40 zł zaliczka na czynności komornika, chyba że zlecane jest poszukiwanie majątku dłużnika – wtedy 176,02 zł.

Łącznie przeciętna kwota dochodzenia należności [określona na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 marca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za czynności komorników niebędące czynnościami egzekucyjnymi (Dz. U. Nr 42, poz. 289)] wyniosłaby więc od 242 zł do 378 zł, co w drugim przypadku stanowi prawie dwukrotność dochodzonej należności.

Wprowadzenie możliwości umarzania tych należności pozwoli na obniżenie kosztów związanych z niecelowym podejmowaniem bezskutecznych działań windykacyjnych, zwłaszcza wobec faktu, iż Agencja nie korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych.

Aby uniknąć sytuacji, w której byłoby możliwe dzielenie należności w celu spełnienia ustawowej przesłanki, proponuje się określenie, że kwota 100 zł dotyczy należności przypadających łącznie od jednego podmiotu.

Ponadto należy wziąć pod uwagę, że podobne rozwiązanie wprowadza ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, która w art. 58 dopuszcza możliwość niedochodzenia należności budżetu państwa z tytułu umowy cywilnoprawnej, której kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł.

W art. 15a ust. 3 pkt 4 proponuje się zastąpić koniunkcję wymienionych w tym przepisie przesłanek alternatywą łączną. Zmiana ta jest uzasadniona faktem, że niezdolność do prowadzenia działalności gospodarczej nie zawsze jest związana z zagrożeniem ważnych interesów dłużnika, w tym jego egzystencji. W praktyce samodzielne wystąpienie już jednej z wymienionych w tym przepisie przesłanek umorzenia (zagrożenie ważnym interesem dłużnika lub niezdolność do prowadzenia działalności gospodarczej) jest na tyle poważne, że budzi wątpliwości co do zasadności

dochodzenia należności i możliwości jej wyegzekwowania od dłużnika.

Dodanie w art. 15a ust. 3a i 3b stanowi uzupełnienie przepisu o określenie sytuacji, w których może nastąpić odraczanie spłaty lub rozkładanie na raty całości lub części należności Agencji, do czego Prezes Agencji jest upoważniony zgodnie z art. 15a ust. 1, oraz określenie, kiedy pomoc w formie odraczania terminu spłaty lub rozkładania na raty będzie stanowić pomoc de minimis.

Rozszerzenie katalogu sytuacji, w których Prezes Agencji może umorzyć wierzytelność bez zgody dłużnika, o przypadki, gdy należności i wierzytelności nie odzyskano w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego albo upadłościowego lub zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności i wierzytelności Agencji, lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne, jest konieczne, gdyż jak wynika z dotychczasowych doświadczeń Agencji, dłużnicy po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego albo upadłościowego nie składają takich wniosków, ponieważ brak jest osób zainteresowanych formalnym umorzeniem należności.

Podobnie, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności i wierzytelności Agencji, lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne, dłużnicy nie są zainteresowani składaniem takich wniosków, szczególnie jeżeli dotyczy to niewielkich kwot, a wiąże się z koniecznością przedstawienia informacji o aktualnej sytuacji majątkowej dłużnika. Taka sytuacja dotyczy na przykład pożyczek udzielanych przez ARR „ARES” S.A. i RARR S.A., gdzie część pożyczki nie jest dochodzona od pożyczkobiorcy z uwagi na zbyt wysokie koszty dochodzenia i egzekucji i niewielką kwotę należności. Są to zazwyczaj drobne kwoty, które widnieją w księgach rachunkowych PARP, a ich dochodzenie jest nieuzasadnione ekonomicznie.

Zmiany w art. 15b ust. 3 mają charakter porządkowy i dotyczą doprecyzowania, że dokumenty, o których mowa w tym przepisie, wnioskodawca dołącza również do wniosku o odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności oraz uzupełnienia listy wymaganych dokumentów o dokumenty potwierdzające przedstawioną we wniosku informację o aktualnej sytuacji majątkowej dłużnika.

Konsekwencją rezygnacji z wniosku dłużnika w sytuacjach określonych w art. 15a ust. 3 pkt 1 i 2 są również zmiany w art. 15c ust. 1 i wyłączenie obowiązku umarzania

należności i wiarygodności Agencji, odroczenia lub rozłożenia na raty ich spłaty na podstawie umowy.

Art. 2 projektu zawiera przepis przejściowy utrzymujący w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6d ust. 6 ustawy do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej.

Projekt jest zgodny z prawem UE.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt był udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. W trybie art. 7 żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Analiza problemu

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości jest jednostką zaangażowaną w proces pozyskiwania oraz dystrybucji m.in. środków pochodzących z funduszy strukturalnych. Obecnie Agencja wdraża wybrane działania w ramach trzech programów operacyjnych z perspektywy finansowej na lata 2007 – 2013: Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki oraz Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej. Większość działań Agencji jest realizowana z uwzględnieniem przepisów wspólnotowych dotyczących pomocy publicznej. Wejście w życie nowego rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych), które uchyliło dotychczas obowiązujące przepisy wspólnotowe odnoszące się do pomocy publicznej, powoduje konieczność dostosowania obowiązującej ustawy do nowych regulacji unijnych. Niezbędne jest również dostosowanie przepisów ustawy o PARP do przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Ponadto obserwowane spowolnienie gospodarcze spowodowane kryzysem finansowym również powoduje konieczność dostosowania przepisów ustawy do zmieniającej się sytuacji gospodarczej, co pozwoli na rozszerzenie kręgu beneficjentów oraz umożliwi realizację przez Agencję nowych działań na rzecz MSP.

Niezbędne jest również uwzględnienie w nowelizowanej ustawie działań, których wdrażanie ma zostać powierzone Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, a które obecnie nie mieszczą się w zakresie jej działalności, a także zmian w zakresie współpracy z instytucjami otoczenia biznesu i regionalnymi instytucjami finansującymi.

2. Cel regulacji

Wykorzystanie środków z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w latach 2007 – 2013 stanowi poważny impuls rozwojowy dla polskiej gospodarki.

W związku z powyższym jest niezbędne dostosowanie obecnie obowiązujących aktów prawnych, regulujących zasady funkcjonowania zaangażowanych w jego realizację instytucji, do nowych zasad pomocy publicznej wynikających z przepisów wspólnotowych.

Konieczne jest również uwzględnienie w ustawie o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości nowych działań planowanych przez Agencję, dostosowanych do zmieniających się potrzeb przedsiębiorców i uwzględniających pogarszającą się sytuację gospodarczą. Pozwoli to na skierowanie działań podejmowanych przez Agencję do większej grupy przedsiębiorców i podmiotów działających na rzecz rozwoju przedsiębiorczości.

3. Uwarunkowania nowej regulacji

Konieczność nowelizacji ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości wynika z faktu, iż jej przepisy w obecnym kształcie nie uwzględniają zmian we wspólnotowych przepisach dotyczących pomocy publicznej. Ponadto zaniechanie wprowadzenia proponowanych zmian będzie negatywnie rzutować na efektywne wykorzystanie środków unijnych przez przedsiębiorców.

4. Konsultacje społeczne i informacje o przedstawionych opiniach

Projekt był przesłany do konsultacji społecznych następującym podmiotom:

- 1) Krajowej Izbie Gospodarczej,
- 2) Związkowi Rzemiosła Polskiego,
- 3) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych,
- 4) Business Centre Club,
- 5) Naczelnej Radzie Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 6) Konfederacji Pracodawców Polskich,
- 7) Związkowi Województw,
- 8) Związkowi Miast Polskich w Poznaniu,
- 9) Krajowej Radzie Spółdzielczej w Warszawie.

Do projektu uwagi zgłosił jedynie Business Centre Club. Zdaniem BCC projekt nie

spełnia zapotrzebowania społecznego i faktycznego, związanego z obecnym kryzysem gospodarczym i trudnościami przedsiębiorców w wywiązywaniu się ze zobowiązań wynikających z podpisanych wcześniej umów o dofinansowanie projektów z funduszy przedakcesyjnych i strukturalnych Unii Europejskiej. Brak jest w projekcie uregulowań prawnych zmieniających lub łagodzących kryteria oceny przez PARP wypełnienia zobowiązań przez dofinansowane podmioty gospodarcze.

Uwaga nieuwzględniona. Zasady udzielania wsparcia w ramach poszczególnych programów określają rozporządzenia wykonawcze wydane na podstawie ustawy, a reguły realizacji poszczególnych projektów (w tym wskaźniki i cele) zawierają postanowienia umów cywilnoprawnych zawartych z przedsiębiorcami.

BCC zgłosił wątpliwości, jak będzie w praktyce interpretowany tekst projektowanego przepisu, określającego możliwość uzyskania pomocy finansowej na dostosowanie się przedsiębiorcy do zmieniających się warunków rynkowych, w szczególności wywołanych kryzysem gospodarczym i finansowym.

Odnosząc się do powyższych wątpliwości, należy podkreślić, że przepis ten nie stanowi samodzielnej podstawy do udzielania pomocy. Pomoc finansowa będzie udzielana na podstawie programu pomocowego, który szczegółowo reguluje warunki udzielania takiej pomocy (projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego w sprawie udzielania pomocy dla przedsiębiorców zagrożonych w ramach Priorytetu II Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki).

5. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana zmiana ustawy wpłynie na sytuację Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w zakresie realizowanych przez nią zadań, na przedsiębiorców, jak również osoby podejmujące działalność gospodarczą oraz instytucje otoczenia biznesu (podmioty zarejestrowane w KSU i Regionalne Instytucje Finansujące), a także beneficjentów poszczególnych programów operacyjnych.

Proponowane zmiany będą korzystne dla wszystkich podmiotów, na rzecz których działa Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, nie nakładając na nie żadnych nowych zobowiązań wobec administracji publicznej.

6. Zakres oceny skutków regulacji:

- 1) wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja wywiera pozytywne skutki na budżet państwa przez wprowadzenie zmian podnoszących efektywność finansową i ekonomiczną funkcjonowania PARP i instytucji, którym PARP powierza realizację zadań związanych z wdrażaniem funduszy unijnych.

W kwestii projektowanych zmian w zakresie umarzania należności i wierzytelności Agencji w sprawach windykacyjnych z Sektorowych Programów Operacyjnych Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw i Rozwój Zasobów Ludzkich należy stwierdzić, że nie jest możliwe precyzyjne wyliczenie skutków finansowych. Na podstawie danych dotyczących zakończonych już krajowych programów dla małych i średnich przedsiębiorstw, wdrażanych przez PARP można stwierdzić, że w programie Phare 2001 „Promocja rozwoju MSP”, w ramach którego zawarto 2.190 umów na ogólną kwotę ok. 33 000 000 euro – wystąpiło ok. 70 nieprawidłowości w realizacji projektów przez beneficjentów, na kwotę ponad 650 000 euro. W 56 przypadkach udało się odzyskać środki w wysokości ok. 410 000 euro. Nadal pozostaje do odzyskania kwota ponad 230 000 euro. W Phare 2002 „Program Sektorowy MSP i Innowacyjność”, w ramach zawartych 1.884 umów na kwotę 16 416 000 euro, stwierdzono 12 nieprawidłowości na kwotę ok. 142 360 euro, z czego odzyskano ok. 90 000 euro, a pozostało do odzyskania ponad 52 000 euro z 3 nieprawidłowości. Natomiast w programie Phare 2003 „Program Sektorowy MSP i Innowacyjność”, w którym zawarto 430 umów na łączną kwotę ok. 10 354 000 euro, wystąpiła zaledwie jedna nieprawidłowość i kwotę odzyskano.

Od momentu nowelizacji ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, wprowadzającej możliwość umarzania należności i wierzytelności Agencji w innych programach realizowanych przez PARP, łączna kwota umorzeń w sprawach windykacyjnych wyniosła 19 199,78 zł. Stanowi ona 0,13 % łącznej kwoty środków pozostających obecnie w windykacji (z wyłączeniem SPO WKP i SPO RZL) wynoszącej 14 542 485,14 zł. Można w związku z tym założyć, że proporcja umorzonych kwot do kwot windykowanych w ramach projektów realizowanych z SPO WKP i SPO RZL może być podobna. Na dzień

30 września 2009 r. wysokość wierzytelności PARP pozostająca w windykacji z tytułu zawartych umów w ramach SPO WKP i SPO RZL wynosiła 2 826 797 zł (w tym: w SPO WKP – 752 596,16 zł, w SPO RZL – 2 074 200,84 zł). W związku z powyższym założeniem szacunkowa kwota umorzeń w ramach SPO WKP i SPO RZL wyniosłaby 3 674,84 zł. Jednocześnie trzeba podkreślić, że tak wyliczona szacunkowa kwota umorzonych środków powinna być dodatkowo pomniejszona o dalsze koszty, które należałoby ponosić w związku z nieskuteczną windykacją środków.

Dla przykładu można podać koszty związane z dochodzeniem należności od dłużnika (a następnie członka zarządu), w którego przypadku należność główna wynosiła 19 545, 25 zł:

- koszty korespondencji dotyczące następujących czynności: wezwanie do zwrotu, wypowiedzenie umowy, wezwanie do wykupu weksła, wnioski o KRS, wysłanie pozwu, wnioski o doręczenie tytułu wykonawczego, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty, skierowanie wniosku do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, wnioski o udostępnienie danych ze zbioru PESEL, wezwanie do zapłaty członka zarządu, wnioski o KRS, wysłanie pozwu przeciwko członkowi zarządu, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty, skierowanie wniosku do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, pismo do komornika w sprawie – ok. 79 zł,
- uzyskanie aktualnego adresu dłużnika, udostępnienie danych ze zbioru PESEL – 31 zł,
- koszty uzyskania tytułu wykonawczego – 2 660 zł,
- odpis pełny z KRS – 60 zł,
- tytuł wykonawczy – 6 zł,
- koszty egzekucji – 600 zł + ok. 40 zł zaliczka na czynności komornika,
- odpis pełny z KRS – 60 zł,
- koszty uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko członkowi zarządu – 2 703 zł,
- koszty egzekucji – 851,78 zł.

Łącznie koszty dochodzenia należności wyniosły 7 090,78 zł.

Kolejny przykład dotyczy sytuacji, gdy należność główna wynosiła 384 zł:

- koszty korespondencji dotyczące następujących czynności: wysłanie pozwu, wniosek o doręczenie tytułu wykonawczego, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty, skierowanie wniosku do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, wniosek o wyjawienie majątku, pismo do sądu – ok. 34 zł,
- koszty uzyskania tytułu wykonawczego – 60 zł,
- koszty egzekucji – 45 zł + 72,31 zł zaliczka na czynności komornika,
- wyjawienie majątku – 100 zł + 24 zł odpis protokołu.

Łącznie koszty dochodzenia należności wyniosły 335,31 zł wobec 384 zł należności głównej.

Powyższe przykłady potwierdzają tezę, że wprowadzenie możliwości umarzania należności, co do których zachodzą poważne wątpliwości, czy będzie możliwe ich odzyskanie, pozwoli na obniżenie kosztów związanych z niecelowym podejmowaniem bezskutecznych działań windykacyjnych.

Należy podkreślić, że wprowadzenie możliwości umarzania należności wynikających z umów zawartych w ramach SPO WKP i SPO RZL nie znosi obowiązku stosowania przez Agencję procedur dotyczących odzyskiwania nieprawidłowo wypłaconych kwot.

Ponadto celowość działań PARP w tym zakresie podlega bieżącej kontroli MG. W przypadku bowiem, gdy kwota podlegająca umorzeniu, odroczeniu lub rozłożeniu na raty ich spłaty przekracza 5 000 zł, umorzenie należności i wierzytelności Agencji, odroczenie lub rozłożenie na raty ich spłaty wymaga zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

Projektowana nowelizacja ustawy nie będzie oddziaływała na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

2) wpływ na rynek pracy

Projektowana nowelizacja ustawy będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy. W przedsiębiorstwach bezpośrednio zaangażowanych w realizację nowych projektów mogą powstać nowe miejsca zatrudnienia.

3) wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Pozytywne zmiany w tym aspekcie będą polegać na podnoszeniu konkurencyjności przedsiębiorców oraz innych podmiotów (beneficjentów) mających zasadniczy wpływ na rozwój gospodarczy. Poszerzenie kręgu beneficjentów będzie sprzyjać bezpośredniemu wzrostowi potencjału przedsiębiorców, co niewątpliwie wpłynie na wzrost ich konkurencyjności nie tylko na rynku wewnętrznym, ale przede wszystkim pozwoli przedsiębiorcom na skuteczne konkurowanie z innymi podmiotami na rynkach zewnętrznych.

4) wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja będzie wywierała bezpośrednio i pośrednio pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny. Środki wydatkowane w ramach działalności Agencji będą oddziaływały na rozwój regionu przez rozwój lokalnych przedsiębiorców i instytucji otoczenia biznesu.

5) wpływ na środowisko

Brak jest bezpośredniego wpływu regulacji na środowisko.